

[Hagen Hagenson]

hvert fald ikke hans mening, at vi skal af med den – så vil jeg da gerne sige, at tallet på 50.000 kr. eller 55.000 kr. ikke bør blive stående. Der har været en prisudvikling og en pristalsregulering af andre beløbsgrænser. Dengang vi fastsatte de 50.000 kr., var det nok således, at det svarede nogenlunde til det nederste trin på skatteskalaen. Skal vi tage det skatteskalatrin for 1978, så er vi vel kommet op på nogle og halvfjerds tusinde kroner. Der kunne være grund til at lade tallet stige i nogenlunde den takt, således at det stadig væk svarede nogenlunde til det nederste trin på skatteskalaen. Man kan godt sige, at de to ting ikke har noget med hinanden at gøre, men tallet er nok alligevel fastsat på en sådan måde, at der er en vis sammenhæng mellem disse ting. Jeg synes derfor, der var en god grund til, at man i hvert fald hævede grænsen på en eller anden måde, hvis vi som sagt ikke kan slippe af med paragraffen.

Bollmann (CD):

Selve princippet i dette lovforslag, at også nultskatteydere skal betale skat, har CD støttet tidligere, og det princip har vi ikke i sinde at gå imod. Men når nu loven er ved at være 3–4 år gammel og man har haft tid til at se på virkningerne, så havde det nok været mere rimeligt, at man havde foretaget en egentlig revision af loven i stedet for de småændringer, der her er tale om.

Det er fra flere sider understreget, at lovbestemmelsen har ret så uheldige virkninger både i den ene ende, hvor man er ved at bygge en virksomhed op, og i den anden ende, hvor en virksomhed er i økonomiske vanskeligheder. Derfor bør man se på ved behandlingen af lovforslaget, om man ikke kan tage hensyn til sådanne situationer.

En anden ting er, at priser og indkomster jo er steget en del i den forløbne periode, og derfor er det lidt uforståeligt, at man ikke samtidig benytter lejligheden til at foreslå en regulering af beløbet.

Man henviser i bemærkningerne til, at det kun er relativt få sager, man har haft problemer med, men for det første er der tale om året 1975. Hvordan ser det ud i 1976, og hvordan vil det blive i 1977? For det andet er det jo ikke alle skatteydere, der klager, selv om der måske nok har været grund til at føle sig uretfærdigt behandlet.

Til slut skal jeg sige, at vi vil medvirke til en saglig udvalgsbehandling, og jeg håber, det er muligt at få regeringen og socialdemokratiet i tale med hensyn til en regulering af beløbsgrænsen.

Ole Olsen (SF):

Der er næppe tvivl om, at ligningsloven i højeste grad trænger til at indeholde en paragraf som § 28, og jeg skal ikke udtale mig spor imod § 28. Selv ved meget tæt læsning af de ændringer, der er foreslået, kan jeg ikke se andet, end at de er af rent teknisk karakter og har været nødvendige.

Der er blevet bragt problemer frem her, og jeg skulle da kende skatte- og afgiftsministeren dårligt, hvis vi ikke kunne se på dem i udvalget. Der er påpeget fra hr. Anders Andersens side nogle sociale problemer, og jeg synes da godt, vi kan kigge på, om der findes nogle tilfælde, hvor loven er kommet til at virke urimeligt. Det er også påpeget, at der må foreligge en uensartet praksis. Jeg tror, skatte- og afgiftsministeren kan forberede sig på, at vi godt vil have en redegørelse for, hvordan praksis er rundt omkring i landet.

Endelig blev der nævnt en pristalsregulering, og det lyder vel ikke umiddelbart helt urimeligt, og man kunne overveje, om der skulle foretages en vis ikke alt for kraftig pristalsregulering af beløbsgrænsen.

Som sagt, SF skal tilsige en meget velvillig behandling af lovforslaget i udvalget.

Kaj Hansen (DKP):

Der er foreslået nogle småændringer til § 28, som nærmest i lovform skal statuere, hvad der har været praksis. Jeg har ikke mange bemærkninger til det.

Jeg vil gerne sige noget andet. Det under mig, at Foreningen af Registrerede Revisorer optræder i denne sag og forsøger at bruge deres autoritet til at få § 28 fjernet, for de ved jo udmærket godt, hvorfor denne paragraf er indsat. Foreningen skriver, at afskrivninger m. v. foretages på ansvarlig vis efter seriøse økonomiske overvejelser. Det er klart, at det er der mange der gør, men vi kender også mange eksempler på, at det ikke har været særlig seriøst, at der er gennemført afskrivninger – også af store virksomheder. Det er der mange eksempler på.